

Κυριακή 22η Δεκεμβρίου 2024

Κυριακή πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ματθ. 1, 1 – 25).

«γενεαί δεκατέσσαρες» (Ματθ. 1, 17).

Λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τῆ μεγάλης ἐορτῆ τῶν Χριστουγέννων παρακολουθοῦμε μία παρέλαση. Οἱ παρελάσεις εἶναι συνηθισμένο φαινόμενο. Γίνονται γιὰ πολλοὺς λόγους. Γίνονται γιὰ νὰ θυμηθοῦμε κάποια γεγονότα, νὰ τιμήσουμε κάποια πρόσωπα, νὰ ὑποδηλώσουμε κάποια αἰτήματα, νὰ στηρίξουμε κάποιους ἀγῶνες. Ὑπάρχουν παρελάσεις τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγιότητος, ὅπως εἶναι οἱ ἱερές Λιτανεῖες τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπάρχουν καὶ παρελάσεις τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ντροπῆς, κατὰ τίς ὁποῖες ὁ ναρκισσισμός ἀποχαλινώνεται καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐπιβληθεῖ σάν στάση ζωῆς σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Μία ἰδιότυπη παρέλαση μᾶς βάζει ὁ εὐαγγελιστῆς Ματθαῖος νὰ παρακολουθήσουμε σήμερα. Εἶναι ἡ παρέλαση τῶν κατὰ σάρκα προγόνων τοῦ Ἰησοῦ.

Ὁ Ματθαῖος χωρίζει τούς προγόνους τοῦ Κυρίου σέ τρεῖς ομάδες μέ τή φράση: «γενεαί δεκατέσσαρες». Τό κάνει αὐτό πρῶτον, γιά νά δείξει ὅτι ὁ Μεσσίας τοῦ κόσμου ἔρχεται μέσα ἀπό ἕναν λαό μέ πολυκύμαντη ἱστορία, ἡ ὁποία χωρίζεται σέ τρεῖς μεγάλες ἰσότιμες καί ἰσόκυρες περιόδους, στήν περίοδο τῶν κριτῶν, στήν περίοδο τῶν βασιλέων καί στήν περίοδο τῶν ἀρχιερέων. Ὁ Θεός προσπάθησε νά παιδαγωγήσει μέ κάθε τρόπο τόν λαό μέσα ἀπό τόν ὁποῖο διάλεξε νά ἔλθει στή γῆ. Ἦταν ὁ πιό δύστροπος καί ἀτίθασος λαός, ὁ πιό ἀχάριστος καί σκληρόκαρδος. Σέ κάθε δυσκολία καί περίσταση ξεχνοῦσε τόν εὐεργέτη Θεό καί λάτρευε τά εἰδῶλα. Ἦταν λαός πού δέν εἶχε ἀγάπη γιά τήν ἀνθρωπότητα καί περίμενε ἕναν Σωτήρα ἀποκλειστικά δικό του. Ἐτσι ὁ Πατέρας Θεός ἐπέτρεπε τήν ἀλλαγὴ τῶν πολιτειακῶν καταστάσεών του, γιά νά τόν φέρνει στήν ἀληθινή εὐσέβεια. Ἀλλά οἱ ἄνθρωποι αὐτοί δέν βελτιώνονταν μέ τίς μεταβολές τῆς πολιτειακῆς κατάστασης. Παρέμεναν

στήν ἀμαρτία καί μέ τό ἀριστοκρατικό πολίτευμα καί μέ τό βασιλικό καί με τό ὀλιγαρχικό. Δέν ἔγιναν ἐνάρετοι οὔτε μέ τήν ἡγεσία μεγάλων ἀρχηγῶν, οὔτε μέ τή διακυβέρνηση σπουδαίων βασιλέων, οὔτε μέ τήν καθοδήγηση σεβάσμιων ἱερέων. Ὅταν ὁμως ἦλθε ὁ Χριστός, ὁ ἀληθινός κριτής καί βασιλιάς καί ἀρχιερέας, σταμάτησαν οἱ πολιτειακές καταστάσεις, διότι ὁ σαρκωμένος Λυτρωτής ἔφερε μία νέα πολιτεία στήν ἀνθρωπότητα, τήν Ἁγία Του Ἐκκλησία. Ὡς ἐκλεκτό λαό ἔκανε ὅλη τήν ἀνθρωπότητα. Μετά τήν ἔνσαρκη φανέρωσή Του τά πολιτεύματα τῶν ἀνθρώπων ἔχασαν τή βαρύτητά τους. Ἔγιναν καταστάσεις ἐφήμερες καί πρόσκαιρες. Ἔρχονται καί παρέρχονται, μόνο γιά νά γυμνάζουν τούς ἀνθρώπους στό καλό καί νά τούς βοηθοῦν, μέ τό ἦθος καί τόν ἀληθινό πολιτισμό τῆς ψυχῆς, νά γίνονται δίκαιοι καί ἐνάρετοι. Ὅλα ὁμως αὐτά καταργοῦνται καί ἀπομυθοποιοῦνται μπροστά στόν Βασιλέα τῶν βασιλευόντων, στόν Κύριο

τῶν κυριεύοντων, στόν Παντοκράτορα καί Παντοδύναμο Χριστό.

Δεύτερον, ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος χωρίζει τήν παρέλαση τῶν προγόνων τοῦ Ἰησοῦ σέ τρεῖς ομάδες μέ τή φράση: «γενεαί δεκατέσσαρες», γιά νά διδάξει τή φροντίδα τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο. Ὅπως ἡ ζωή τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ, ἔτσι καί ἡ ζωή κάθε ἀνθρώπου χωρίζεται σέ δεκατετράδες. Ὁ Κύριος ἐπιτρέπει νά ἔρχονται περίοδοι μέ διαφορετικό χρῶμα καί ὕφος, γιά νά παιδαγωγούμαστε καί νά μὴ λησμονοῦμε τήν παρουσία Του. Ὁ Θεός ἐπιθυμεῖ νά μᾶς φροντίζει καί δέν κουράζεται νά μᾶς συνδράμει. Ἐπιτρέπει τίς διακυμάνσεις τοῦ βίου, γιά νά μὴν ἀπομακρυνόμαστε ἀπό τή γνωριμία μας μαζί Του. Μέσα στήν ἀστάθεια τῆς ζωῆς ὁ Ἰησοῦς παραμένει ὁ μόνος σταθερός καί ἀμετάθετος Σωτήρας. Εἶναι ἡ βαριά ἄγκυρα, πού δέν ἐπιτρέπει στά κύματα τῶν πειρασμῶν καί τῶν θλίψεων νά παρασύρουν τό καράβι τῆς ψυχῆς μας στόν βυθό τῆς ἀπελπισίας. Ὅπως ὁ ἐκλεκτός λαός, μέσα ἀπό

τίς δεκατετράδες τῶν ἀλλαγῶν καί τῶν προσώπων, ὁδηγήθηκε στόν Ἐμμανουήλ, ἔτσι καί κάθε ἐκλεκτό παιδί τοῦ Θεοῦ, μέσα ἀπό τήν ἐναλλαγή τοῦ χρόνου, τῶν προσώπων καί τῶν καταστάσεων, στοχεύει στό νά ἔλθει κοντά στόν Ἰησοῦ. Νά ἐνωθεῖ μαζί Του καί νά ζήσει στήν ἀληθινή πατρίδα, πού εἶναι τό πολίτευμα τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Τρίτον, ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος χρησιμοποιεῖ τήν ἔκφραση: «γενεαί δεκατέσσαρες», διότι μέ τόν ἀριθμό δεκατέσσερα θέλει νά δηλώσει τό πολυετές καί πολυποίκιλο διάστημα τῆς συνάντησης τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό. Ὁ ἀριθμός δεκατέσσερα εἶναι ὁ διπλασιασμός τοῦ ἀριθμοῦ ἑπτά. Ὁ ἀριθμός ἑπτά συμβολίζει τόν ἄνθρωπο, διότι ὁ ἄνθρωπος εἶναι τό δημιούργημα πού βιώνει τήν ἑβδομη ἡμέρα τῆς κατάπαυσης τῆς θείας δημιουργίας. Ὁ ἀριθμός δεκατέσσερα προέρχεται ἀπό τόν πολλαπλασιασμό τοῦ ἀριθμοῦ ἑπτά καί συμβολίζει τόν πολλαπλασιασμό τῶν ἀνθρώπων καί τό πλῆθος τῶν προσώπων.

Ἐπίσης εἶναι ἓνας ἀριθμός πού δηλώνει τό πέ-
 ρασμα ἑκατοντάδων ἐτῶν, προκειμένου νά
 συμπληρωθεῖ ἡ κάθε δεκατετράδα. Ὁ
 εὐαγγελιστής μέ τή δήλωση αὐτῶν τῶν δεκα-
 τετράδων θέλει νά ὑποδηλώσει τήν ἀπέραντη
 ὑπομονή πού ἔκανε τό σύνολο τῶν ἀνθρώπων,
 προκειμένου νά ἀναπλασθεῖ ἀπό τόν Μεσσία.
 Αὐτό συμβαίνει μέ κάθε ἄνθρωπο. Εὐκόλα μέ-
 νει χωρίς Θεό. Μέ ὑπομονή καί ἀγώνα, ὅμως,
 ἀργά ἢ σύντομα μπορεῖ νά ξαναβρεῖ τόν Λυ-
 τρωτή καί νά ἐνωθεῖ μαζί Του.

Πάνω στή γῆ οἱ γενιές τῶν ἀνθρώπων
 ἔρχονται καί παρέρχονται. Μόνον ὁ Χριστός
 μένει αἰώνια. Ἡ πίστη στό πρόσωπο τοῦ Κυρί-
 ου δίνει αἰώνια ἀξία στή μικρή καί ἀσήμαντη
 ζωή μας. Τά Χριστούγεννα εἶναι πρό τῶν
 πυλῶν. Ἔρχονται μέσα ἀπό διαστήματα ποι-
 κίλων πειρασμῶν καί θλίψεων. Νά τά
 ὑποδεχτοῦμε καρδιακά, ἀληθινά, μέ ἀγάπη γιά
 ὅλους καί μέ μετάνοια. Ἔτσι θά ἔχουμε τό
 Θεῖο Βρέφος παντοτινό Σωτήρα καί ἀμετάθετο
 Λυτρωτή. Ἀμήν.